

Zápis z besedy s cílovou skupinou – osoby bez přístřeší

*Tento projekt je spolufinancován
Evropským sociálním fondem a
Ministerstvem pro místní rozvoj*

Datum a místo konání: 8. 11. 2006, Azylový dům pro ženy a matky s dětmi, Na Krajině 44, Uherské Hradiště - Vésky

Přítomni: dle prezenční listiny

Program:

1. Přivítání
2. Seznámení přítomných s komunitním plánováním sociálních služeb a projektem Komunitní plánování sociálních služeb v Uherském Hradišti
3. Diskuse

Ad 1+2) Beseda byla zahájena v 9:00 hodin. Bc. Zdražil přivítal přítomné maminky a vysvětlil jim, co je to komunita, že jsou to také lidé žijící na území města Uherské Hradiště a dále jim sdělil, že komunitní plánování sociálních služeb je veřejné plánování, a proto je třeba, aby se do něho zapojila veřejnost, tedy obyvatelé Uherské Hradiště. Také Bc. Zdražil přítomným vysvětlil, kdo to je zadavatel, poskytovatel a uživatel. Upozornil je na pravidlo, že při komunitním plánování sociálních služeb jsou si všichni rovni – tedy zadavatel, poskytovatel i uživatel. Také jim vysvětlil, že právě oni jsou jednou z cílových skupin uživatelů sociálních služeb a to skupinou – osoby bez přístřeší. Bylo jim také sděleno, že pokud budou chtít, tak se nemusí cílová skupina uvádět. Azylový dům pro ženy a matky s dětmi, který je provozován o.p.s. Petrklíč, poskytuje ženám a matkám s dětmi sociální služby, a to především ubytování s maximální délkou 1 rok, dále sociální pracovnice azylového domu pomáhají klientkám s vyřizováním různých záležitostí – při vyřizování dávek sociální péče, při jednání s úřady, s řešením bydlení.

Dále seznámil přítomné s projektem Komunitní plánování sociálních služeb, s partnery projektu, kterými jsou:

- Oblastní charita Uherské Hradiště
- Diakonie ČCE – středisko Cesta
- Kontaktní centrum Charáč
- Petrklíč, o.p.s. – azylový dům pro ženy a matky s dětmi

Dále uvedl cílové skupiny projektu, jimiž jsou:

- Osoby se zdravotním postižením
- Děti a mládež ohrožené delikvencí
- Osoby bez přístřeší

- Drogově závislí
- Senioři

Maminky seznámil s možností zapojení se do projektu a to:

- účastí na neformálních besedách
- účastí na pracovních skupinách
- účastí v řídicí skupině

Pracovní skupiny se budou scházet 1 x měsíčně a to na 1 hod. – 1 a ½ hodinových setkáních. Na těchto setkáních se bude diskutovat o problémech cílové skupiny a především se bude hledat řešení těchto problémů.

Řídicí skupina bude ustanovena v první etapě projektu tedy do konce roku, bude to zastřešující orgán, jehož členem budou někteří členové Rady města Uherské Hradiště, dále zástupci poskytovatelů sociálních služeb a zástupci za uživatele. Dále byly maminky seznámeny, že první etapa projektu je spíše informační a bude nastavena organizační a rozhodovací struktura projektu. V rámci této etapy bude uspořádáno veřejné setkání a to 27.11.2006. Maminkám byly rozdány pozvánky na toto setkání. První etapa byla zahájena 1.9.2006 a bude ukončena 31.12.2006. Druhá etapa, která bude zahájena 1.1.2007 a bude trvat 9 měsíců do 30.9.2006, bude analytická. V jejím průběhu budou provedeny analýzy poskytovatelů sociálních služeb, dotazníkové šetření u uživatelů sociálních služeb a průzkum názorů veřejnosti. Výstupem této etapy bude mimo jiné Katalog poskytovatelů sociálních služeb v Uherském Hradišti. V této etapě budou ustanoveny pracovní skupiny. Výsledky dotazníkových šetření a analýz budou zveřejněny na dalším veřejném setkání, které se uskuteční v srpnu 2007. V třetí etapě, která je naplánována v období od 1.10.2007 do 31.5.2008 budou jednotlivé pracovní skupiny pracovat na řešení problémů, které vyplynou z dotazníkového šetření. Výstupem celého projektu bude Komunitní plán sociálních služeb v Uherském Hradišti. Před zpracováním do konečné podoby bude uskutečněno 3. veřejné setkání, kde bude moci veřejnost návrh připomínkovat. Pan Zdražil upozornil přítomné, že bez uživatelů, by jsme nemohli řešit jejich problémy, pokud chtějí vyřešit nějaký problém měli by se zapojit do komunitního plánování sociálních služeb.

Ad3)

Tato část byla věnována diskusi. Na začátku diskuse pan Zdražil zformuloval 3 základní pravidla:

- jsme si všichni rovni
- imunita na slovní projevy na setkáních
- to co nám neřeknou – nevíme, neznáme jejich problémy a pokud je chtějí řešit, musí nám o nich říct

Jedna klientka uvedla, že má trvalé bydliště v Kunovicích, kde jí na Městském úřadě v Kunovicích řekli, že nemají žádné bydlení. Než se přestěhovala do azylového domu bydlela i se synem u svých rodičů, se kterými dobře nevychází. V současné době už nemá finanční prostředky na úhradu bydlení v azylovém domě, a proto bude nucena vrátit se zpět k rodičům, i když s nimi nemá dobré vztahy. Problémy s rodiči se snažila řešit i přes psychologickou poradnu, ale její matka se nechtěla pohovoru zúčastnit. Psycholog jí řekl, že pokud nemá jedna strana zájem řešit problém, potom tento problém nejde řešit. Dále uvedla, že vždy, když se její syn vrátí od rodičů, je nevladatelný. Měla podanou žádost od Domu s chráněnými byty v areálu bývalých kasáren, ale protože to bylo převážně pro seniory, žádost stáhla. Nechtěla, aby její 5-letý syn vyrůstal v takovém prostředí. Ona je poživatelkou invalidního důchodu. Paní

Kozelková uvedla, že Domy s chráněnými byty jsou pro zdravotně postižené a seniory, ale z převážné většiny jsou obsazeny seniory i když je tam několik mladých lidí se zdravotním postižením. Název tohoto zařízení je podle dotačního titulu, ze kterého město čerpalo finanční prostředky na rekonstrukci.

Největším problémem všech přítomných maminek je bydlení. V azylovém domě můžou bydlet maximálně 1 rok. Komerční podnájem jsou pro ně příliš drahé a ve většině případů požadují pronajímatelé kauci ve výši 3 měsíčních nájmů dopředu. Na to maminky nemají. Pokud by si požádaly o příspěvek na bydlení, není uznán nájem, ale pouze inkaso. Většinou však nájem činní nejvyšší položku.

Ředitelka azylového domu, paní Skuciusová, uvedla, že by město Uh. Hradiště mělo působit jako mezičlánek a vytvořit byty pro sociálně slabé. Paní Kozelková uvedla, že v Uherském Hradišti v areálu bývalých kasáren byl v loňském roce otevřen objekt - Byty pro příjmově vymezené, ale ty jsou již bohužel obsazené. Maminky by uvítaly, kdyby se zvýšila kapacita bytů pro sociálně slabé.

Další maminka uvedla, že v případě o zájmu o městský byt v Uherském Hradišti je nutné uhradit poplatek za příjem žádosti o byt ve výši 1.000,- Kč, dále uvedla, že na městské byty je dlouhá čekací doba a v případě obsazení uvolněných bytů se předkládá obálková metoda.

Maminky uvedly, že v azylovém domě jsou spokojeny a líbí se jim zde. Zeptali jsme se maminek, jaké jsou reakce okolí, když se dozví, že bydlí v azylovém domě. Někteří lidé se vyděsí, když uslyší azylový. Věsky jsou malé, i když je to součást Uherského Hradiště, je to spíše jako dědina, kde se všichni znají. Když jsou venku na procházce lidé se je často ptají, zda jsou z „azyláku“. Chybí zde kulturní vyžití, do místní hospody chodí jenom muži, jedna maminka slyšela, že údajně se v hospodě probírá dění v azylovém domě.

V případě nutnosti je možné, aby sociální pracovníci pohlídali maminkám děti, např. při návštěvě lékaře, soudu, úřadů, apod.

Za synem jedné maminky dojíždí do azylového domu psycholog Mgr. Opravil z SVP Help. Pana Mgr. Opravila oslovíme, zda by nechtěl být v pracovní skupině. Tato maminka má trvalé bydliště v Uherském Brodě, kde bydlela v městském bytě se svým manželem a dvěma dětmi. Vzhledem k tomu, že jí manžel fyzicky týral byla nucena vzdát se městského bytu a přestěhovat se do azylového domu. V Uherské Brodě jí řekli, že již nemá nárok na městský byt, protože se jednoho bytu vzdala, v Uherském Hradišti si nemůže podat žádost o byt, protože zde nemá trvalé bydliště. V budoucnu by chtěla jít bydlet do Prahy, kde má sestru. Má také strach ze svého manžela, aby ji po propuštění z výkonu trestu, nevyhledal a neopakovalo se fyzické násilí. Maminka o tom těžko mluvila, protože vzpomínky byly ještě hodně „živé“.

Názor maminek na město Uherské Hradiště

Nejsou moc spokojené s městskou hromadnou dopravou – řidiči nechtějí vzít maminku s kočárkem, pokud je autobus plnější. Občas jezdí i bezbariérové autobusy, ale hodně záleží na řidiči, protože některý řidič vezme i 6 kočárků a některý pouze 1 kočárek. Jezdí málo bezbariérových autobusů.

!!! ZJISTIT: zda by šlo, aby na jízdním řádu bylo uvedeno, který autobus je bezbariérový nebo alespoň zajistit 3 x denně pravidelnou dopravu nízkopodlažním autobusem.

Pokud jsou maminky z Véseš pěšky, je to nebezpečné, protože nejsou vybudovány mezi Věsky a Sady chodníky a tato trasa není osvětlená. Dalším problémem je, že v Sadech stojí auta na chodníku, a maminky musí s kočárky tyto auta objíždět, což je někdy nebezpečné.

!!! ZJISTIT: zda se neplánuje mezi Sady a Vésky vybudování chodníku či cyklostezky a osvětlení – RNDr. Bičan.

Zkušenosti maminek s úřady

Na Městském úřadě oddělení sociálně-právní ochrany dětí mají maminky velmi dobré zkušenosti. Jedná maminka konstatovala, že sociální pracovnice Městského úřadu v Uherském Brodě by jí měla pomoci při hledání bydlení. To však neřeší a nechává to na ředitelce azylového domu.

Ředitelka azylového domu upozornila na špatně řešený projekt azylového domu, je zde 7 bytů a 1 krizový byt. Chybí zde však společenská místnost. Mají zde hernu, která je však malá a nachází se v 1. patře, kde můžou malé děti spadnout ze schodů. V budoucnu by chtěli propojit krizový pokoj s kanceláří služby.

Beseda byla ukončena v 10:00 hodin

V Uherském Hradišti dne 13. listopadu 2006

Zpracovala: Ing. Jana Kozelková